

Fővárosi Törvényszék
2.G.43.533/2017/39-II.

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

A Fővárosi Törvényszék Dr. Dantesz Péter ügyvéd (1034 Budapest, Zápor utca 23.) által képviselt szám alatti felperesnek,

Ügyvédi Iroda
által képviselt **COFIDIS SA** (1066 Budapest, Mozsár utca 16.) szám alatti székhelyű alperes ellen

ügyintéző:

deviza szerződés érvénytelensége iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az alperes jogelődje között 2007. május 16. napján létrejött számú kölcsönszerződés **é r v é n y t e l e n**.

A bíróság a szerződést érvényessé nyilvánítja akként, hogy a felperes viseli az árfolyamkockázatot mindaddig, amíg a szerződéskötéskor irányadó Magyar Nemzeti Bank árfolyama nem haladja meg a 255,81 Ft-ot.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.660.278, - (Egymillió-hatszázhatvanezerkettőszázhetvennyolc) Ft-ot, valamint 192.000, - (Százkilencvenkettőezer) Ft + ÁFA költséget.

Fővárosi Törvényszék**2.G.43.533/2017/39-II.**

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet jelen bíróságnál, de a Fővárosi Ítéltáblához címezve elektronikusan lehet benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, továbbá, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, de a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás megtartását.

A jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Kúria bírálja el. Vagyonjogi ügyben a felek akkor indítványozhatják a Kúria eljárását, ha a fellebbezésben vitatott érték az ötszázezer forintot meghaladja. A fellebbezésben új tényre, bizonyítékra hivatkozni nem lehet. A fellebbezés elbírálása tárgyaláson kívül, a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályok alkalmazásával történik.

I n d o k o l á s

A felperes, valamint az alperesi jogelőd Budapesten, 2007. május 16. napján kölcsönszerződést kötött a kölcsönszerződés egyedi feltételei I. pontjában feltüntetett gépjármű megvásárlására, valamint az ügyfél igénye alapján a gépjármű átírási díjának és a III. pontban igényelt csoportos biztosítási fedezetek ügyfélre áthárított díjának kölcsönt nyújtó részére történő megtérítése céljából. A kölcsönt nyújtó a kölcsön összegét a fenti célokra az ügyfél számára az egyedi feltételek és a kölcsönszerződés általános feltételei szerint kölcsönözte.

A szerződés II. pontjában a kölcsön összegét a kezelési költségekkel együtt 2.701.350, - Ft-ban, a futamidőt 120 hónapban, a kölcsön futamideje alapján az egyes havi törlesztőrészletek összegét 38.640, - Ft-ban állapították meg a felek. A II. pont szerint az ügyfél tudomásul veszi és elfogadja, hogy külföldi devizanem választása esetén az árfolyamok változásai miatt a Hátralévő tőkeösszeg és a törlesztőrészletek változhatnak, és a változások kockázatát magára vállalja.

A kölcsönszerződés egyedi feltételei III. pontjában az ügyfél kijelentette, hogy aláírásával nyugtázza, miszerint az egyedi feltételek csatolt oldalakon található kölcsönszerződés általános szerződési feltételeit megismerte, azokat magára nézve kötelezőnek ismeri el és tudomásul veszi, hogy azok a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezik.

A kölcsönszerződés általános feltételei 8. pontja szerint külföldi deviza alapú konstrukció választása esetén a forintban kifejezett tőkeösszeg a szerződés időtartama alatt a forint és a külföldi deviza közti OTP Bank Nyrt. által naponta meghatározott devizaárfolyam változásoknak megfelelően változik a kölcsönt nyújtó általános szerződési feltételeiben, valamint az üzletszabályzatban közzétettek szerint.

A forintban kifejezett eredeti tőkeösszeg külföldi devizában meghatározott megfelelője a kölcsönszerződés megkötésének napját megelőző napon érvényes OTP Bank Nyrt. devizavételi árfolyam segítségével kerül meghatározásra, amely árfolyam az úgynevezett első referenciaárfolyam.

Fővárosi Törvényszék**2.G.43.533/2017/39-II.**

A szerződés időtartama alatt a forintban kifejezett tőkeösszeg, valamint következőképpen a jövőben esedékes törlesztőrészletek összege a forint és az ügyfél által választott külföldi deviza közti árfolyamváltozásoknak megfelelően újra kalkulálásra kerülnek. Az első referencia-árfolyamnak a jelen kölcsönszerződés egyedi feltételeiben feltüntetett árfolyam tekintendő. A további referencia-árfolyamok a következő szabályok alapján kerülnek meghatározásra:

(i) A kölcsönösszeg kifizetésének napját megelőző napon, valamint a futamidő során mindig a hónap utolsó napján meghatározásra kerül egy új referencia-árfolyam, amely megegyezik az OTP Bank Nyrt. által közzé tett devizaeladási árfolyammal. Azokra a napokra, amikor nem kerül közzétételre OTP Bank Nyrt. devizaeladási árfolyam a korábbi, utolsó, érvényes OTP Bank Nyrt. devizaeladási árfolyam az irányadó.

(ii) Egy új referencia-árfolyam fenti paragrafusokban szabályozott kiszámítása esetén a megfelelő hátralevő tőkeösszeg módosításra kerül a referencia-árfolyamok változásai alapján. A hátralevő tőke növekszik a forint leértékelődése esetén és csökken a külföldi devizával szembeni felértékelődése esetén. A fenti módosítás alapján a jövőbeni esedékes részletek átalakulásra kerülnek egyenlő összegű, új részletfizetési kötelezettségre a módosított hátralevő tőke, a szerződéses kamat és a hátralevő futamidő figyelembevételével.

Új tőkeösszeg =
hátralevő tőkeösszeg a referencia-árfolyam kialakulását követő esedékes részlet kifizetése után x új
referencia-árfolyammal
 megelőző referencia-árfolyammal

(iii) A referencia-árfolyam átértékelésének hónapját követő hónaptól kezdve kerül sor a fenti szabályok szerinti kikalkulált új törlesztőrészletek érvényesítésére és addig kerülnek alkalmazásra, amíg egy új referencia-árfolyam módosítás alapján nem kerül sor a hátralevő tőkeösszeg és ennek következtében a jövőbeni havi törlesztések ismételt újraszámítására. A havi törlesztőrészletek összege mindig az OTP Bank Nyrt. devizaeladási árfolyam alapján kalkulált forintérték.

Az általános szerződési feltételek 33. pontja szerint felek a jelen kölcsönszerződést, annak átolvasása és megértése után, mint akaratuk mindenben egyezőt, a kölcsönszerződés egyedi feltételeiben jelölt napon jóváhagyólag aláírták. Az ügyfél továbbá kijelenti, hogy a kölcsönt nyújtó általános szerződési feltételeit megismerte, annak tartalmáról részletes tájékoztatást kapott és aláírásával elismeri, hogy annak rendelkezéseit elfogadta.

A felperes a svájci frank alapú hitelt azért választotta, mert kevesebb önrészt kellett fizetnie, mint a forintalapú hitelnél, az autókereskedőtől pedig azt a tájékoztatást kapta, hogy biztosabb, kiszámíthatóbb, mint a forintalapú hitel. A törlesztőrészlet emelkedni nem fog, inkább az képzelhető el, hogy csökken. Felperes a szerződés aláírásakor az ügyintézőtől nem kérdezett rá a szerződésben foglaltak tartalmára, a szerződés kockázatairól az ügyintézővel nem beszéltek.

A felperes a futamidő végéig fizette a hiteleit az alperes által meghatározott összegekben.

Az alperes a DH1 törvényben foglalt kötelezettségei alapján 2015. május 15. napján az elszámolást elkészítette, az felülvizsgálatnak minősül.

A bíróság a fenti tényállást a keresetlevél, annak mellékletei, az alperesi érdemi ellenkérelem, annak mellékletei, a felperes személyes előadása, valamint egyéb csatolt okirati dokumentumok alapján állapította meg.

Fővárosi Törvényszék
2.G.43.533/2017/39-II.

A felperes módosított kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint a felperes és az alperesi jogelőd között létrejött szerződés az egyedi feltételek II. pontjában és az általános szerződési feltételek 8. pontjában foglalt rendelkezések tisztességtelensége okán érvénytelen. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a már megszűnt szerződés vonatkozásában kérte kötelezni az alperest 1.666.278, - Ft tőke megfizetésére a felperes javára. Perköltséget kért. Kifejtette, hogy a kifogásolt rendelkezések nem felelnek meg a kockázatfeltárással kapcsolatos kötelezettségeknek sem tartalmi, sem formai szempontból. Az alperesnek minden olyan körülményről kellő időben kellett volna tájékoztatást adnia, amely körülményeket a szerződés megkötésekor ismert és ismerete szerint az adós fizetési kötelezettségét érinti. Az átláthatóság és világosság követelményének értékelése során a bíróságnak a szerződés megkötésekor fennálló ténybeli és jogi alapon kell megítélnie azt, hogy a felperes átlátható-e a pénzügyi kötelezettségeit és szerződésének működési mechanizmusát, továbbá, hogy a szerződésben rögzített tájékoztatás olyan tájékoztatásnak minősül-e, amely a szerződés megkötése előtt kellő időt biztosít a fogyasztónak ahhoz, hogy mérlegelni tudja azt az adott feltételeknek elkötelezi-e magát, vagy sem. Kifejtette, hogy az árfolyamkockázat áthárításának tisztességtelensége körében a 93/13/EK számú irányelv mellékletének az i) pontja alapján sem felel meg a szerződés II. pontja a kockázatfeltárási kötelezettség jogszabályban rögzített feltételeinek, mert mindösszesen annyit rögzít, hogy a külföldi devizanem választása esetén az árfolyamok változásai miatt a hátralevő tőkeösszeg és a törlesztőrészek változhatnak és a változás kockázatát az adós magára vállalja. Az ÁSZF 8. pontja pedig nem rendelkezik az árfolyamkockázatról, csupán a törlesztőrészek összegének kiszámítását biztosítja. A 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat 3. pontja, a 2/2014. Polgári Jogegységi számú jogegységi határozat 3. pontja, a 2/2014. Polgári Jogegységi számú jogegységi határozat 1. pontja, valamint a Kúria konzultációs testületének a 2019. április 10-i és június 19-i emlékeztetőjében foglaltak a C-26/13., a C-186/16., valamint a C-51/17. számú az Európai Unió Bírósága által hozott ítéletek összevetésével jelen ügyben a tájékoztatás azért nem volt megfelelő, mert nem kellő időben, nem kellő tartalommal történt. A tájékoztatásból nem tűnik ki, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt bekövetkezhet. Az összezszerűség vonatkozásában kifejtette, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatásról szóló rendelkezések tisztességtelenségének jogkövetkezménye az, hogy a szerződés érvénytelen, elszámolásnál pedig azt a módot kell követni, ami a fogyasztó számára a legkedvezőbb. A Kúria Konzultációs Testületének 2019. június 19-i álláspontjában foglaltak alapján a 8/48/EK és 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló 2014/17/EU irányelv 30. preambulum bekezdése, valamint 23. cikkében a fogyasztó nem kötelezhető az árfolyamkockázat korlátok nélküli viselésére, éppen ezért a fogyasztó és a pénzügyi szolgáltató között indokolt a kockázat megosztása. Az irányelv szerint a fogyasztó maximum az árfolyamkockázat 20%-ának mértékének viselésére kötelezhető, ezt meghaladó mértékben nem. Az irányelv az emlékeztető II.2.3. pontja szerint a forintosítás során is irányadó a tagállamokra nézve, ezért a felperes viseli az árfolyamkockázatot mindaddig, amíg a szerződéskötéskor irányadó MNB árfolyam (150,21 Ft) emelkedése meg nem haladja a 20%-ot. Az összezszerűségi kereseti kérelme mellékleteként csatolt elszámolásban foglaltak szerint ezen korlátozott mértékű árfolyam vállalása mellett 1.606.855, - Ft megtérítési kötelezettsége áll fenn az alperesnek a felperessel szemben.

Az alperes módosított ellenkérelmében a kereset elutasítását és költségei megállapítását kérte. Jogalap vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy az alperes határozottan felhívta a felperes figyelmét a kölcsönszerződés II., valamint az általános szerződési feltételek 8. pontjában foglaltak alapján arra, hogy a svájci frank alapú finanszírozás választásából eredő lehetséges kockázatok létező kockázatok, és azokat a fogyasztó köteles viselni. Figyelemmel arra, hogy az egyedi feltételek II. pontjában, III. pontjában és az általános szerződési feltételek 33. pontjában a felperes úgy nyilatkozott, hogy a szerződési feltételeket megismert, azokat magára nézve kötelezőnek ismerte el, így ezen feltételek a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezik és megállapítható, hogy ezek alapján a tájékoztatás megfelelt mind a formai, mind a tartalmi követelményeknek. Álláspontja

Fővárosi Törvényszék**2.G.43.533/2017/39-II.**

szerint a Ptk. 4.§ (4) bekezdésében foglaltak alapján az elvárhatósági mérce szerint a felperes nem hivatkozhat arra, hogy a sürgős vásárlás miatt szó nélkül elfogadott ajánlat nem volt világos, érthető, és nem történt meg a szerződés megkötését megelőzően. A felperes maga választotta a deviza alapú kölcsönt, mert annak feltételei sokkal kedvezőbbek voltak a szerződés létrejöttékor, mint az akkor felvehető forintkölcsönöké. Tekintettel arra, hogy a Kúria által ajánlott forintkamatszámítási módszer alkalmazása esetén a felperes hátrányosabb helyzetbe kerülne, mint az eredeti kölcsönszerződés esetén, így a kereset elutasításának van helye. A maximalizált árfolyamkockázat alapján módosított felperesi összegszerűségi számításra csak általánosságban és úgy nyilatkozott, hogy ilyen feltételekkel kötött deviza alapú kölcsönszerződések ügyleti kamatának mértéke is jelentősen meghaladta volna a felperes által táblázatban alkalmazott ügyleti kamatmértéket figyelemmel arra, hogy az árfolyamváltozás kockázatát ezen konstrukció esetén túlnyomó részt alperes viseli.

A kereset alapos.

A jelen ügy elbírálására irányadó régi Ptk. 205. § (3) bekezdése alapján a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. A fogyasztónak nyújtandó deviza alapú hitel esetén a régi Hpt. 203. § (6), (7) bekezdése kimondja, hogy amikor a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmény a fogyasztóval szerződést köt, a kölcsön deviza alapúságával kapcsolatos kockázatokra a fogyasztó figyelmét úgynevezett kockázatteltáró nyilatkozattal hívja fel. Kétségtelen, hogy e nyilatkozat hiánya önmagában nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, azonban e nyilatkozat hiányában a jogszabályok és a bírói gyakorlat által alakított jogértelmezés a hitelintézetek részéről nyújtandó tájékoztatással kapcsolatban feltételeket fogalmaz meg.

A régi Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltak értelmezésével a Kúria 2/2014. Polgári Jogegységi Határozatában kifejti, hogy nem a kockázatteltáró nyilatkozat hiánya, hanem a megfelelő tájékoztatás vagy tájékoztatás elmaradása eredményez tisztességtelenséget és ennek okán a szerződés részleges vagy teljes érvénytelenségét. Utóbb a Kúria a Konzultációs Testületnek a 2019. április 10-i és június 19-i üléséről készült emlékeztetőjében egyértelműen állást foglalt a tekintetben, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses kikötések a tájékoztatás hiánya vagy nem megfelelő volta miatti tisztességtelenségének megállapítása folytán a deviza alapú kölcsönszerződés teljes egészében érvénytelen lesz.

Az Európai Unió Bírósága több határozatában is visszautal a devizaalapú szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke kapcsán arra, hogy a tájékoztatás megfelelőségét nemcsak alaki és nyelvtani szempontból kell vizsgálni, és a fogyasztónak a hitelintézethez képest hátrányos helyzete és információ szintje okán a szerződési feltételek világos és érthető megfogalmazását, illetve átláthatóságát kiterjesztő módon kell értelmezni.

Ennek alapján a Kúria Konzultációs Testülete figyelemmel az Európai Unió Bíróságának a C-26/13., C-186/16., C-51/17., C-227/18. számú döntéseiben foglaltakra, valamint a Kúria 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat 3. pontjára és a 2/2014. PJE 1. pontjára úgy foglalt állást, hogy nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban (például ÁSZF, üzletszabályzat, hirdetés) szereplő rendelkezések együttes értelmezéséből. Az, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatást tartalmazó okirat aláírására a szerződéskötéssel egyidejűleg kerül sor, akkor nem kifogásolható, ha a félnek elegendő idő áll rendelkezésre annak áttanulmányozására a szerződés aláírását megelőzően. Önmagában az, hogy maga a fogyasztó nem jár el kellő körültekintéssel, nem zárja ki, hogy a fogyasztó arra hivatkozzék, hogy a pénzügyi intézmény nem, vagy nem megfelelően tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének. Annak megítélésénél, hogy a fogyasztó

Fővárosi Törvényszék
2.G.43.533/2017/39-II.

kellő körültekintéssel járt-e el, amikor nem kért a pénzügyi intézménytől további tájékoztatást, figyelemmel kell lenni a szerződés átlagos fogyasztó számára esetleg félreérthető, homályos, bonyolult megfogalmazására is.

A Kúria a tájékoztatás megfelelőségével kapcsolatban egyértelműen leszögezi, hogy a C-51/17. számú Európai Unió Bírósági döntésében foglaltak értelmében a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet, illetve hogy az árfolyamváltozással nemcsak hogy számolni kell, hanem az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent és nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészletet. A világos és érthető írásbeli vagy szóbeli tájékoztatásból a várható árfolyamnövekedés felső határa vagy maximális nagyságrendje megállapítható, az árfolyamkockázat csak eddig a mértékig terheli a fogyasztót.

A fentiek alapján tehát a bíróságnak jelen ügyben is azt kellett vizsgálnia, hogy az észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára felismerhető volt-e az, hogy a futamidő végéig a svájci frank forinthez viszonyított mindenkori árfolyamának figyelembe vételével számított törlesztőrészletet kell fizetni, az árfolyamváltozás a hitel futamideje alatt reálisan is bekövetkezhet, előre nem kiszámítható módon bármikor, és ez a forinthitelhez képest ránézve fokozott kockázattal jár, hiszen a fizetési kötelezettsége akár többszörösére is megemelkedhet és az árfolyamváltozás kockázatát a forinthiteleknel kedvezőbb kamatmérték ellenében vállalja.

A kölcsönszerződés II. pontjából és az ÁSZF 8. pontjából viszont nem következik, hogy a felperesnek ezen szerződéses pontok elolvasása után fel kellett volna ismernie, hogy a jelentős árfolyamváltozás lehetősége valós, a hitel futamideje alatt bekövetkezhet, illetve az árfolyamváltozás hatására a törlesztőrészlet összege korlátozás nélkül megemelkedhet, és ennek a kockázata is kizárólag őt terheli. A szerződés II. pontja ugyanis a legegyszerűbb nyelvtani és alaki vizsgálat mellett is csak annyira enged következtetni, hogy az árfolyamváltozások miatt a hátralevő tőkeösszeg és a törlesztőrészletek változhatnak, illetve új referencia-árfolyam számítása esetén a hátralevő tőkeösszeg módosul, növekszik a forint leértékelődésével, csökken a külföldi devizával szembeni felértékelődés esetén. Ebből a fogyasztó alappal juthat arra a következtetésre, hogy az árfolyam egy normál mértékű ingadozása következhet be. A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy külföldön dolgozott, euróban kapta a fizetését, tehát ezzel tisztában kellett lennie. Az volt a kikötése a szerződés megkötésekor, hogy 40.000, - Ft alatt maradjon a hitel törlesztőrészlete, amire az autókereskedő azt a tájékoztatást adta, hogy ezen összeget tudja. A tájékoztatás tehát nem valós veszélyként utalt a forint jelentős gyengülése esetén előálló következményekre, ebből nem következtethető az, hogy az árfolyam kedvezőtlen változása a futamidő alatt bármikor bekövetkezhet, és emiatt a fizetési kötelezettség felső határ nélkül emelkedhet. A fogyasztó esetlegesen a forint inflációs tulajdonságai ismeretéből sem tud arra következtetni, hogy a svájci frank ingadozása milyen mértékű, hiszen ezzel kapcsolatban ismeretekkel nem rendelkezhetett.

A bíróság az Európai Unió Bíróságának a C-51/17. és a C-186/16. számú előzetes döntéshozatali eljárásban született ítéleteit, valamint a Kúriai állásfoglalásokat is figyelembe véve felhívta az alperest a Pp. 164. § (1) bekezdés terhével arra, hogy a külön íven szövegezett kockázatfeltárási nyilatkozat hiányában őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződéskötést megelőzően világos és érthető tájékoztatást nyújtott a felperes részére arról, hogy a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizető eszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének milyen hatása van a törlesztőrészletekre, a deviza alapú kölcsönszerződés aláírásával árfolyamkockázatot vállal, amely akár gazdaságilag nehezen is viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben a jövedelmét kapja leértékelődik azon devizához képest, amelyben a kölcsönt nyújtották. Továbbá

Fővárosi Törvényszék**2.G.43.533/2017/39-II.**

az átváltási árfolyam lehetséges változásairól a devizában felvett kölcsön összefüggő kockázatokról oly módon nyújtott tájékoztatást, hogy az a szerződés összes feltételének szerződéskötés előtti megismerését lehetővé téve kellő és alapvető jelentőségű információt nyújtott annak eldöntéséhez, hogy az alperesi jogelőd által ajánlott szerződést a felperes az alperesi pénzügyekkel megkösse vagy sem. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, a felperes személyes előadásának mérlegelése (Pp. 206. § (1) bekezdés) alapján az alperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a szerződés eleget tesz az árfolyamkockázatnak nemcsak a telepítése, hanem a viselése tekintetében is a világosság és az érthetőség követelményének, továbbá, hogy a szerződéskötést megelőzően egy szélesebb körű, érthetőbb és átláthatóbb szóbeli tájékoztatással látta el a felperest. Az alperes egyéb bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A jogkövetkezmények tekintetében a Kúria egyértelműen állást foglalt abban, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége okán a szerződés teljes érvénytelensége állapítható meg, tekintettel arra, hogy az árfolyamkockázat a kölcsönszerződésnek a fő szolgáltatással szemben teljesítendő felperesi ellenszolgáltatás mértékét alapvetően befolyásoló elem. Az érvénytelenség oka pedig az által küszöbölhető ki, hogy a fogyasztót mentesíti a bíróság a tisztességtelen kikötésből fakadó árfolyamkockázat viselése alól.

A kereseti kérelem összecszerúségével a bíróságnak tehát a szerződést érvényessé kell nyilvánítania azzal, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményei levonásánál az eredetileg egyenértékű szolgáltatások értékegyensúlyának fennmaradásáról kell gondoskodni (1/2010.VI.28. PK vélemény).

A Ptk. 209/A § (2) bekezdésből az következik, hogy az érvénytelenségre történő hivatkozás során a jogkövetkezmények levonására a felperes tehet a korábbiaktól eltérő nyilatkozatot, mert ő hivatkozik az érvénytelenségre. Ezt a jogértelmezést támasztják alá a DH2 törvény 37. §-ában foglaltak, a C-260/18. számú ítélet azon rendelkezése, amely szerint a jogkövetkezmények levonása körében a fogyasztó nyilatkozata döntő.

A Kúria Konzultációs Testületének a 2019. június 19-i üléséről készített emlékeztetőben foglalt I. és II. pontokban részletezett, az érvényessé nyilvánítás tartalmára vonatkozó elszámolási lehetőségek alkalmazása során további figyelembe veendő szempont, hogy az elszámolási módok közül a fogyasztóra legkedvezőbb elszámolási módot kell figyelembe venni (Fővárosi Ítélet 34.Gf.40.067/2019.), hogy a jóhiszeműség követelményeivel összhangban a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben bekövetkezett jelentős egyenlőtlenséget, amely a fogyasztó kárára mutatkozik, ki kell küszöbölni (13/93. EK irányelv 3. cikk (1) bekezdés).

Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján az egyensúlytalanság is szükséges ahhoz, hogy a szerződési feltétel tisztességtelen legyen. Az egyensúlytalanság a szerződés megkötésének időpontjára nézve vizsgálható. A fogyasztóknak biztosított, a Ptk. 209. § (5) bekezdésében írt magasabb szintű jogvédelem ezzel összefüggésben szükségessé tesz egy olyan jogértelmezést, hogy az a tény, miszerint a fogyasztó számára az emlékeztető I. pontjában foglalt számítási mód nem kedvezőbb, jelen esetben azt is jelenti, hogy nem önmagában az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás nem megfelelő volta eredményezi a vonatkozó szerződési rendelkezés tisztességtelenségét, hanem annak az a hatása, amely a fogyasztó hátrányára jelentős mértékben felborítja a felek közötti érdekegyensúlyt. A bírói gyakorlatban (Pk.267. számú állásfoglalás) kialakult elvek szerint nem a teljes értékegyensúlyt kell létrehozni az érvényessé nyilvánítás során, hanem az aránytalanságnak csak azt a mértékét kell kiküszöbölni, amely már feltűnővé, jelentőssé teszi az értékaránytalanságot, az egyenlőtlenséget.

A svájci frank hitelek esetében, tekintettel arra, hogy az MNB e valuta vonatkozásában nem határozott meg irányadó forint-középfolyamot és intervenció sávokat, csupán az infláció

Fővárosi Törvényszék
2.G.43.533/2017/39-II.

jelenségével volt tisztában az átlagos fogyasztó, de a svájci inflációs adatokat egy átlagos fogyasztó már nem ismerhette, így az egyensúlytalanság a fogyasztó hátrányára fennáll.

A Kúria által a bírói mérlegeléshez adható támpontok értelmében jelen esetben a fogyasztó által megjelölt, a 2014/17EK irányelv 3. preambulum bekezdésére tekintettel megállapított 23. cikkének (4) és (6) bekezdésében meghatározott 20%-os mértékű árfolyamkockázat az, amelyet a fogyasztó tájékoztatás hiányában is viselni köteles.

Kétségtelen, hogy abban az esetben, ha a szerződést a bíróság akként nyilvánítaná érvényessé, hogy a kirovó pénznemre a forint válik, és az ügyleti kamat az irányadó forintkamat szerződés kori értékének kamatfelárral növelt mértékével egyenlő, az alperes számítása valós a tekintetben, hogy a számítás eredményeképpen a fogyasztó hátrányosabb helyzetbe kerülne, mint a tisztességtelen feltétel alkalmazása esetén, vagyis többel tartozna, mint a DH. törvények szerinti elszámolás alapján, így a Ptk. 209/A § (2) bekezdés második mondatában foglaltakra figyelemmel az érvényessé nyilvánítás nem járhat olyan jogkövetkezéssel, ami a fogyasztóra nézve hátrányos, tehát a marasztalási keresetét el kellene utasítani. Jelen esetben azonban a felperes csatolt egy olyan számítást, amellyel megdöntötte azt az alperesi álláspontot, hogy a fogyasztó az árfolyamkockázat konkrét mértékű viselése folytán nem szenvedett el semmilyen érdeksérelmet. A bíróság felhívására az alperes általánosságban vitatta a felperes összegszerűségi megállapításait, de számszaki levezetéssel nem indokolta, hogy jelentős egyenlőtlenséget nem eredményező szerződéses rendelkezésről van szó.

A fentiek alapján a bíróság az összegszerűség tekintetében a felperes számszaki levezetését fogadta el, melyből megállapíthatóan a 20%-os árfolyamkockázat viselése mellett az alperes 1.660.278, - Ft megfizetésével tartozik a felperesnek, mert a felperes csak addig viseli az árfolyamkockázatot, amíg a szerződéskötéskor irányadó MNB árfolyam (150,21 Ft) nem haladja meg a 20%-ot (255,81 Ft).

A bíróság a pereszes alperest kötelezte a felperes által az 1.745.690, - Ft pertárgyértékre tekintettel lerótt 104.800, - Ft eljárási illeték, valamint a bíróság által a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdésében foglaltak szerint megállapított 87.284, - Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Budapest, 2019. október 01.

Dr. Gyengéné dr. Nagy Márta s.k.
bíró

Fővárosi Törvényszék
2.G.43.533/2017/42.

A Fővárosi Törvényszék _____ felperesnek, a **COFIDIS SA** alperes ellen **deviza szerződés érvénytelensége** iránt indított perében tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

V é g z é s t

A bíróság a 2019. október 01. napján kelt 2.G.43.533/2017/39-II. számú alatti ítélete rendelkező részének 2. bekezdésében foglalt számadatot akként javítja ki, hogy az helyesen: 180,25 Ft.

A fenti ítélet indokolási részének 8. oldala 2. bekezdésének utolsó fordulatát akként javítja ki, hogy: „mert a felperes csak addig viseli az árfolyamkockázatot, amíg a szerződéskötéskor irányadó MNB árfolyam (150,21 Ft) nem haladja meg a 20%-ot (180,25 Ft).

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül elektronikusan benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A felperes devizaszerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított pert az alperes ellen. A bíróság az ügyben 2019. október 01. napján 2.G.43.533/2017/39-II. számon ítéletet hozott. Az ítélet kézbesítése a peres felek részére az elektronikus letöltési igazolás szerint 2019.10.29. napján megtörtént.

A felperes 2019. november 11-én érkezett 40. számú beadványában kijavítás iránti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a bíróság a hibás számelírást javítsa ki annak megfelelően, hogy a bíróság által elfogadottak szerint felperes viseli az árfolyamkockázatot mindaddig, amíg a szerződéskötéskor irányadó MNB árfolyam (150,21 Ft) emelkedése nem haladja meg a 20%-ot, mely összeg helyesen 180,25 CHF/HUF.

Az ítélet kijavítása iránti kérelem alapos.

A Pp. 224. § (1) bekezdése értelmében a bíróság névcseré, hibás névírás, szám vagy számítási hiba, vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását végzéssel bármikor hivatalból is elrendelheti.

A bíróság a fentiek alapján a számelírást, illetve számítási hibát kijavította.

A kijavító végzés elleni fellebbezés a Pp. 224. § (4) bekezdésén alapul.

A Pp. 224. § (5) bekezdése értelmében a kijavítás iránt előterjesztett kérelemnek a határozat elleni fellebbezésre és a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya.

Budapest, 2019. november 14.

Dr. Gyengéné dr. Nagy Márta s.k.
bíró

